

HÀNH TRÌNH CỨU TRỢ ĐỒNG BÀO LŨ LỤT TẠI QUẢNG NAM CỦA CHƯƠNG TRÌNH LA SAN

Day 1- Ngày 08 tháng 12

Tôi rời Sài Gòn và đến Tp. Đà Nẵng trong chuyến bay sáng sớm ngày lễ Đức Mẹ Vô Nhiễm Nguyên Tội. Trong tình hình Sài Gòn có dịch Covid-19 tái bùng phát, tôi vẫn sợ rằng chuyến đi này lại không thành như lần trước đã lên kế hoạch nhưng không đi được do cơn bão số 11.

Tới Tp. Đà Nẵng lúc 8 giờ sáng, tôi được một linh mục bạn đón về nhà xứ của ngài để nghỉ ngơi, Linh mục bạn tôi tên là Giacobe Nguyễn Hồng Phong, mới chuyển đến làm cha sở đầu tiên của một họ đạo biệt lập đã có hàng trăm tuổi này. Đây là một họ đạo nghèo, nhà thờ mục nát, nhà xứ thì trống trơn, cha Phong đang tu sửa dần dần khung viên của nhà thờ. Nơi họ đạo nghèo này, tuy không phải là trọng tâm thiệt hại của bão lụt, nhưng lại là một họ đạo nằm giữa vùng lương dân, người dân ở đây rất nghèo, Nguồn nước ở đây cũng bị ô nhiễm, thiên tai vừa rồi chắc chắn để lại cho nơi này những thiệt hại về mùa màng. Còn nhớ cách đây vài tháng, Covid-19 cũng đã làm cho người dân nơi đây một phen khiếp vía vì có ca nhiễm phải cách ly khu dân cư, gây xáo trộn đời sống và kinh tế. Lần này món quà mà quý ân nhân giúp qua Tỉnh Dòng La San Việt Nam sẽ gửi cho cha số tiền 150.000.000 trong đó trước mắt sẽ xây một nhà máy lọc nước sạch để giúp cho bà con nghèo trong vùng này có nước để uống. Nguồn nước ô nhiễm khiến cho nhiều người dân cũng bệnh tật và mất sớm là tình trạng thường thấy ở khu vực này một và một số nơi trong Huyện Đại Lộc và Điện Bàn. Dự kiến xây hệ thống nước lọc là 100 triệu, số tiền còn lại 50 triệu sẽ làm quỹ để giúp cho học sinh nghèo ở đây, trang trải phần nào cho sự thiếu thốn của một vùng quê nghèo.

Tạ ơn Chúa, cha Phong là một người trẻ, có lòng thương yêu người nghèo, cha là người thường được giao cho các họ đạo nghèo, để cha sống giữa người nghèo và người lương dân một với tâm hồn của một người mục tử luôn tìm mọi cơ hội để cho người nghèo được giúp đỡ. Tôi vẫn gọi cha bằng cái tên thân thương là ông cha sở “nhỏ của vùng quê nghèo”.

Buổi chiều, tôi tháp tùng cha Phong để được đưa đến thăm Giáo xứ Ái Nghĩa, một giáo xứ mà người dân chung quanh đã gánh chịu nhiều thiệt hại trong trận bão lụt vừa qua. Địa bàn giáo xứ trải rộng trong 2 huyện, gồm 5 xã nằm trong vùng trũng, cho nên trong đợt thiên tai vừa qua, có nhiều nhà bị tốc mái, nước dâng lên có nơi đến 2m, người dân phải làm nền nhà cao hơn mặt đất, nhưng vẫn không thoát khỏi bị nhấn chìm trong giòng nước lũ. Chúng tôi đi xe máy để thăm các gia đình, đi ngang qua những đoạn đường mà hai bên đường bùn đất vẫn còn bám trên thân cây, bụi cỏ tro trụi với vì bám bùn đất. Chiều nay tôi chỉ thăm được 9 gia đình trong số 12 gia đình mà theo danh sách cha sở địa phương đã cẩn thận tìm hiểu để chúng tôi có thể hỗ trợ cho họ. 9 gia đình nằm rải rác trên 5 xã, cho nên tốn nhiều thời gian để di chuyển, gặp gỡ các gia đình để tặng quà.

Tổng số tiền mà tôi đã trao tận tay cho các gia đình, và nhờ trung gian của cha sở để giúp họ khắc phục hậu quả thiên tai là 137.000.000, như vậy cộng với số tiền lần trước đã chuyển ra để cứu trợ khẩn cấp mà Frere Phụng đã trực tiếp phối hợp với cha sở Giáo xứ Ái Nghĩa thực hiện cho đến nay là 237.000.000 VNĐ.

Tôi lặng người ngắm nhìn những ngôi nhà bị hư hại, rồi đây bao mùa lũ nữa lại đổ về. Họ sẽ lại lâm vào cảnh hư nhà và lại ngửa tay trông chờ sự giúp đỡ của người khác. Bài toán thoát nghèo cho họ hầu như là vô vọng. Biết là thế, nhưng khi nhận thấy những giọt nước mắt lăn dài trên gò má của họ khi nhận được quà tặng của quý ân nhân qua Tỉnh Dòng La San, tôi cảm thấy hành trình hôm nay thật đẹp. Tôi tin rằng, món quà mà chúng ta giúp cho họ hôm nay, có một ý nghĩa rất đặc biệt. Khi tôi đến, phần lớn các ngôi nhà đã lợp lại những mái tôn mục nát, một số có lợp tôn mới, nhưng vách tường lại xiêu vẹo không biết đổ lúc nào. Có 4 gia đình trong số 9 nhà mà tôi thăm đều là những căn nhà không có cửa, tôi không thể tưởng tượng được rằng có những ngôi nhà như vậy đã tồn tại, che mưa che nắng cho gia đình đông con. Trong số các gia đình tôi thăm, hầu như họ không thể vực dậy được, bởi vì họ là những người mất sức lao động, do bệnh tật thể lý và tâm thần, Không thể nói gì hơn, tôi thường lặng người chỉ biết cố gắng đặt ra những câu hỏi để họ chia sẻ, một chút nhẹ lòng khi mình trao cho họ những món quà mà quý ân nhân đã gửi về qua Tỉnh Dòng La San Việt Nam.

Những người dân ở đây tạm khắc phục sự hư hại của những căn nhà xiêu vẹo mất nóc vì bão lũ. Tiền đâu họ làm được? Bà con lán giềng chia sẻ, người góp công, người góp chút tiền để giúp, người lại rộng lượng cho họ mượn để lợp lại mái nhà để có chỗ chui ra chui vào. Lợp được mái nhà thì lại mang nợ, cho nên món quà mà chúng ta mang đến thật là ý nghĩa cho họ, Không thể hoàn toàn giúp họ khắc phục hoàn toàn những hư hại, nhưng nó là một sự chia sẻ cần thiết nhất đối với các gia đình có hoàn cảnh như vậy trong lúc này.

Cám ơn Chúa, tình người vẫn luôn nồng ấm giữa và sau mùa lũ. Cám ơn quý ân nhân đã chung tay cùng Tỉnh Dòng La San Việt Nam để thực hiện được những “phép lạ” nhỏ bé nhưng đậm đà ý nghĩa cho người dân nghèo Quảng Nam.

Day 2 THĂM GIÁO XỨ PHÚ HƯƠNG

Vào lúc 8 giờ sáng ngày 09/12/2020, tôi và cha Phong đã có mặt tại Giáo xứ Phú Hương, một địa điểm cách Giáo họ Cẩm Sơn 20 km. Giáo xứ Phú Hương nằm trên địa bàn xã Đại Quang, huyện Đại Lộc, Tỉnh Quảng Nam, trong đó giáo dân sống rải rác trong 7 xã khác nhau trong huyện Đại Lộc. Vì địa bàn rộng lớn, dân cư sống dọc bờ sông Vu Gia và Sông Thu Bồn chắc chắn chịu ảnh hưởng nặng do ngập lụt vì xả đập và mưa lớn, đời sống vốn nghèo của người dân càng trở nên khó khăn hơn. Vì thế món quà mà những người được chọn lựa trong số 200 phần quà (mỗi phần 500 ngàn đồng) thực sự là món quà ý nghĩa với họ. Vào lúc trao quà cho người dân, có khoảng 100 người đã đến được, họ đã được Giáo xứ trao cho họ phiếu nhận quà trước, cho nên khi họ đến nhận quà thì mọi việc diễn ra tốt đẹp.

Chia sẻ với bà con đến nhận quà, tôi có nói với họ vài lời để thay cho tâm tình của quý ân nhân gửi đến họ. Tôi nói với họ, đây là tấm lòng tương thân tương ái của mọi người gom góp qua chương trình kêu gọi giúp đỡ đồng bào Miền Trung chịu thiệt hại do bão lụt năm 2020 này của Tỉnh Dòng La San Việt Nam. Số tiền mà họ sẽ nhận được là tình thương của người ở xa nghĩ đến bà con đang hiện diện nơi đây. Đây là tấm lòng đến từ rất nhiều người thương về Miền Trung, gửi về để chia sẻ, vì không thể hiện diện được để trao tận tay cho bà con. Tôi đã nói với bà con là xin bà con hãy trân trọng món quà, vì có rất nhiều người ở Miền Trung cũng rơi vào hoàn cảnh như bà con, cho nên giá trị vật chất của món quà sẽ không cao, nhưng giá trị tinh thần của món quà rất cao. Tôi kể cho họ nghe một câu chuyện cảm động từ lớp học tình thương La San Tân Hưng, dù các em là những học trò rất nghèo nhưng đã chia sẻ những đồng tiền mà các em có được là những tờ tiền mệnh giá 500 đồng, 1.000 đồng, 5.000 đồng và 10.000 đồng. Món quà mà bà con nhận được là gom góp từ rất nhiều em như thế ở Tân Hưng và những nơi khác. Cũng có người rất quảng đại đã chia sẻ nhiều tiền. Tôi nói với họ, đó là tình yêu của người tặng ở phương xa, cho nên tôi xin họ trân trọng và cầu nguyện cho những ai đã góp vào quỹ chung này để có được những món quà mà họ nhận được hôm nay. Tôi quan sát thấy nét mặt họ lặng xuống, có người lén chùi những giọt nước mắt lăn xuống trên gò má gầy.

Thật tuyệt vời, tình thương yêu của quý ân nhân xa gần đã làm cho tôi cảm thấy một sự ấm áp vô cùng khi trao quà thay cho quý vị trong buổi sáng nay tại Giáo xứ Phú Hương. Con 100 phần quà còn lại, cha xứ đang giữ để chuyển đến những bà con không thể đến được hôm nay.

Sau buổi phát quà cứu trợ, tôi lên xe đi theo cha xứ cùng với 2 người giáo dân trong Giáo xứ để tìm đến những gia đình rơi vào tình cảnh khó khăn hơn để giúp đỡ họ khắc phục hậu quả sau bão lụt. Cảm xúc buồn vui thật khó tả trong tâm trạng sáng nay của tôi, tôi vui vì mình đã đến và cố gắng đi tận nơi để xem xét và giúp cho bà con bị thiệt hại nặng. Nhưng thật đáng tiếc, mong đợi của tôi không thực sự diễn ra trọn vẹn. Có lẽ phải nói rằng vì tính chất phức tạp của một giáo xứ chỉ với 900 giáo dân, nhưng giáo dân lại thưa thớt, cho nên việc triển khai chương trình mục vụ bác ái xã hội như thế này cũng gặp sự bất cập nhất định. Hai người dẫn đường lại là 2 thành viên nằm trong nhóm Caritas của Giáo xứ, họ quan tâm đến người có hoàn cảnh khó khăn, nhưng lại không để ý đến ước mong của tôi là đến với người dân chịu thiệt hại do bão. Dù tôi và cha Phong đã nhiều lần nói với họ là chúng tôi muốn đến với người chịu thiệt hại do bão lụt, thực sự là như vậy chứ không phải là những người bệnh tật hay neo đơn, già yếu. Phải đợi đến khi ăn trưa xong, họ mới thực sự bắt nhịp được với mong ước của chúng tôi, tuy nhiên đến lúc đó thì thời gian cũng không đủ cho họ có thể sắp xếp được nhiều người để chúng tôi có thể giúp.

Trong số 8 gia đình mà họ dẫn tôi đến, vì di chuyển đường đi xa từ xã này đến xã khác, cho nên số gia đình được thăm viếng cũng chỉ có thể đạt được số lượng không quá 10 gia đình. Trong số 8 gia đình đã thăm ở Giáo xứ Phú Hương, tôi nhận thấy có 2 gia đình cần được giúp đỡ nhất: thứ nhất là gia đình một bé trai thiếu niên mồ côi cha mẹ, sống một mình trong một căn nhà mục nát, mái tôn hư hại nghiêm trọng không thể ở được trong nhà khi trời mưa. Các cánh cửa cũng hư hại. Tôi đã gửi lại cho cha xứ nhờ cha và ban hành giáo giúp em trai này thay mái tôn và các cánh cửa để giúp em có chỗ ở. Gia đình thứ 2 là một gia đình nằm trên bờ sông Vu Gia, cơn bão vừa rồi đã quật đi mái nhà của họ và các chuồng nuôi gà, heo. Khi tôi đến thì căn nhà đã được lợp lại, nhưng vì người cha trong gia đình không có mặt ở nhà nên người vợ không cho chúng tôi biết rõ thực sự họ đã lấy nguồn tiền đâu ra để sửa nhà và có vay mượn đâu hay không. Tôi thấy chuồng gà và chuồng heo đã bị bão cuốn đi, giờ chỉ còn một đống ngổn ngang chưa dọn dẹp. Tôi đã bàn với cha xứ để trao cho gia đình này 10 triệu đồng giúp họ gầy dựng lại chuồng nuôi và mua con giống nuôi, cải thiện cuộc sống cho gia đình họ trong thời gian tới, 5 triệu đồng để làm quà khi chúng tôi đến với các gia đình kia nhưng không giúp được gì cho họ, dù thấy họ cũng khó khăn, nên chỉ trao cho họ chút quà, có gia đình 500.000 có gia đình 1.000.000 đồng.

Trên đường về, tôi lại đi ngang Giáo xứ Ái Nghĩa, cố tình ghé thăm 2 gia đình mà hôm qua (08/12) tôi không có thời giờ thăm. Đúng là hoàn cảnh đáng thương, chúng tôi đi đến được với 3 gia đình để tìm hiểu, gia đình đầu tiên là gia đình một cụ bà 93 tuổi. Ban đầu tôi chỉ biết bà sống một mình, không có con cái, chỉ có những người bà con ở gần đó giúp. Gia đình nằm trong chỗ trũng, nước lụt lên cao đến nửa mét, bà ngồi trên giường cũng bị ướt. Nền nhà bằng đất cho nên bị nước lũ cuốn đi, để lại những ổ chó và ổ voi khắp nhà, khiến việc đi lại cũng trở nên khó khăn. Chúng tôi nghĩ là sẽ giúp bà làm nền nhà lại cho an toàn, thế nhưng sau một lúc nói chuyện với người đàn bà đứng kế bên, tôi mới phát hiện ra chị ta không phải là người bà con mà là con gái ruột của bà. Ngôi nhà kế bên cũng khang trang tươi tắn lại là gia đình đứa con trai út của bà. Nhưng họ lại không nói thật cho tôi ngay từ đầu, cho nên chúng tôi không tin tưởng trao tiền cho bà cũng như người con gái đó. Thay vào đó, tôi gửi lại cho cha xứ 5 triệu để nhờ hội bác ái của giáo xứ đến thăm và mua thức ăn giúp cho bà định kỳ thường xuyên hơn trong năm.

Gia đình thứ hai tôi thăm là một gia đình ban đầu cũng rất bi đát, mẹ già nằm trên giường bệnh do một cô con gái tuổi ngoài 50 chăm sóc. Gia đình cũng rất nghèo, sau một lúc nói chuyện thì mới biết họ cũng chỉ cần tiền để lo cho bà, dù căn nhà cũng gỗ mái tôn của họ cũng xuống cấp. Cho nên tôi cũng chỉ đề nghị cha xứ gửi 5 triệu để nhờ hội bác ái giúp cho bà thức ăn hằng tháng.

Gia đình thứ ba là gia đình một chị 50 tuổi, căn nhà tình thương do nhà nước xây cho chị đã bị bão làm tốc mái, còn lại căn nhà trống không, đồ đạc ngổn ngang. Chị phải qua sống nhờ vào nhà của người bà con bên cạnh. Căn nhà của chị lâu nay lại không có cửa. Chị sống một mình, bản thân lại mang bệnh tim, cho nên cũng khó khăn. Cha xứ đã nhận lời để cho người tới lợp mới lại mái tôn và làm cửa cho căn nhà của chị. Kinh phí dự kiến cho mục này là 10 triệu đồng.

Tôi kết thúc hành trình ngày hôm nay là thế đó. Một ngày tràn đầy cảm xúc, cảm thấy thương những người nghèo quanh năm ở vùng quê này lại hứng chịu bão lụt thật đáng thương. Thầm cảm ơn tấm lòng hy sinh quảng đại của tất cả quý ân nhân qua chương trình cứu trợ Đồng Bào Miền Trung năm nay của Tỉnh Dòng La San Việt Nam.

Day 3 – Thăm Giáo Xứ Hà Tân

Giáo xứ Hà Tân là một giáo xứ vùng núi, thuộc địa bàn xã Đại Lãnh, huyện Đại Lộc, Tỉnh Quảng Nam. Giáo xứ có khoảng 800 giáo dân sống trong 3 xã miền núi. Địa bàn được cha quản xứ chọn cho chúng tôi thăm và tặng quà chủ yếu nằm trong thôn Khánh Hội và Khánh Đông của xã Đại Sơn, nơi đây chỉ có 8 gia đình Công Giáo. Tuy nhiên vì đây là địa bàn khó tập trung người dân lại với nhau để tặng quà, hơn nữa thời gian của chúng tôi chỉ có hạn cho nên không thể tặng hết 200 phần quà giúp đỡ đồng bào. Tôi đã đề nghị với cha quản xứ là trao công việc phân chia phần quà này lại cho Giáo xứ để chọn thời điểm và sắp xếp người để đi tặng quà cho người dân trong thời điểm thích hợp. Thời gian còn lại tôi dành để đi thăm bà con gặp thiên tai, bão lụt.

Trong số các gia đình mà cha xứ và các ông trong ban hành giáo dẫn chúng tôi đến, họ cũng đã nhận được sự giúp đỡ từ các nguồn khác nhau và đã khắc phục, sau đó tôi dừng lại ở một gia đình ông Trung, căn nhà này bị sập hoàn toàn. Giáo xứ đang trợ giúp ông xây lại căn nhà này, sau khi cân nhắc với cha Phong, tôi đã quyết định trao cho gia đình này số tiền 5 triệu để hỗ trợ với giáo xứ trong việc xây dựng căn nhà cho ông Trung. Tôi lại được dẫn tới thăm các căn nhà khác cũng có tình trạng hư hại trầm trọng, đã được Giáo xứ đăng lên kế hoạch giúp sửa chữa. Tuy nhiên khi chúng tôi đến tận nơi, thì nhà họ khóa cửa vì không có ai ở nhà. Sau khi trao đổi, hỏi thăm những người chung quanh, tôi thấy tình hình các căn nhà này khá nghiêm trọng. Điều mừng đó là Giáo xứ đang lên phương án sửa chữa cho họ, theo lời chia sẻ của cha xứ thì họ cũng vận động số tiền cho những nơi này được 50%. Vì không gặp được chủ nhà cho nên chúng tôi không thể biết gì hơn, vì vậy tôi nói với cha xứ chúng tôi không thể trợ giúp được. Vì chúng tôi muốn biết cách rõ ràng hơn liệu họ đã nhận được nguồn trợ cấp đến đâu, mong ước của họ là gì để có thể tặng quà của ân nhân cho hợp tình hợp lý. Tôi đã bỏ qua 2 căn nhà không có chủ ở nhà, căn nhà tiếp theo tôi thăm viếng là nhà của 2 vợ chồng trẻ làm thợ hồ, có 1 đứa con nhỏ. Nhà bị hư hại vì nhà tôn, nằm cheo leo trên sườn núi. Cha xứ đã tìm được nguồn hỗ trợ cho gia đình vợ chồng này số tiền 30 triệu, sau khi lắng nghe chia sẻ khó khăn mà 2 vợ chồng đang chịu và phải đi vay mượn thêm để làm nhà. Tôi quyết định gửi cho 2 vợ chồng số tiền 30 triệu nữa, như vậy với 60 triệu, 2 vợ chồng có thể xây được căn nhà với sự giúp đỡ công thợ của bạn bè và anh em trong họ hàng trong việc xây dựng. Tôi nhận thấy họ rất vui vì nhận được món quà quý giá từ gia đình La San Việt Nam chúng ta.

Tôi tìm hiểu và biết được hiện có 8 gia đình đang gặp khó khăn vì bị mất mùa thu hoạch cá mà họ nuôi dưới lòng sông, tôi đã gửi cho cha sở số tiền 15 triệu đồng để nhờ cha trao lại cho mỗi gia đình theo kế hoạch của ban công tác xã hội của Giáo xứ. Điều đáng tiếc cho hôm nay đó là lẽ ra chúng tôi được giới thiệu những gia đình khó khăn hơn vì bão lụt, nhưng lại không gặp được trực tiếp những người chủ nhà. Vì vậy chúng tôi chỉ giúp được 50 triệu cho giáo xứ trong việc khắc phục hậu quả lũ lụt, số gia đình nhận được gồm 10 hộ, trong đó 2 gia đình được trợ giúp xây dựng nhà, 8 hộ được giúp để tái tạo con giống sau khi mất mùa thu hoạch cá.

Hành trình ngày thứ 3 của tôi khép lại lúc 2 giờ chiều, chúng tôi rời Giáo xứ Hà Tân. Thực ra có lẽ đây là địa phương với địa bàn rộng, giáo dân lại thưa thớt, cho nên việc tiếp cận với người ngoài Công Giáo đang gặp thiệt hại do thiên tai cũng chưa được thuận lợi lắm, cho nên số gia đình mà chúng tôi thăm để trợ giúp hầu lũ lụt cũng chỉ dừng lại ở một vài hộ như vậy. Dọc đường đi, chúng tôi quan sát cũng có nhiều nhà bay mái tôn, có những

gia đình cheo leo trên sườn núi cũng thấy nhà cửa họ tồi tàn hơn vì mưa bão, nhưng đáng tiếc là chúng tôi không thể đến được.

Sau 3 ngày hiện diện ở Quảng Nam để thăm viếng cứu trợ, tôi mới thấy thực sự có nhiều khó khăn cả phía người cho lẫn người nhận. Làm sao để có được những vị mục tử và cộng tác viên giáo dân có thể len lỏi được vào tận những nơi xa xôi, nơi mà ít ai tới được, tìm ra được những căn nhà và hộ gia đình cần được giúp đỡ vì hậu quả nặng nề của bão lụt, đó mới là một cái khó. Tạ ơn Chúa rằng bên cạnh những người dân đang chịu thiên tai, vẫn có những mục tử luôn hy sinh, tìm đến tận nơi để khảo sát thực tế, để trợ giúp cho các ân nhân xa gần trong việc sẻ chia món quà tình nghĩa với người gặp nạn.

Xin cảm ơn anh chị em La San, quý ân nhân đã rộng tay giúp đỡ để Tỉnh Dòng La San Việt Nam chia sẻ được cho nhiều người nghèo đang gặp khó khăn vì bão lụt Miền Trung năm 2020 này. Xin Chúa chúc lành cho thiện tâm của quý vị ân nhân xa gần.

Day 4 - Hành trình lên Giáo họ Vân Đoa và Tam Lãnh

Rời Giáo Họ Cẩm Sơn lúc 7:30 sáng, xã Điện Tiến, Huyện Đạo Lộc, tôi lên xe hướng về Giáo họ Tam Lãnh. Trên đường đi, tôi ghé thăm hai gia đình ở Giáo xứ Vân Đoa, cũng chịu thiệt hại do bão lụt vừa qua. Gia đình đầu tiên là Gia đình bà Lâm Thị Lê. Thôn Hưng Mỹ, xã Bình Triều, Thăng Bình, Quảng Nam. Gia đình này đã hiến đất cho giáo xứ làm căn nhà để cử hành phụng vụ thánh lễ của giáo xóm cho bà con giáo dân và người già có thể tham dự. Dù hoàn cảnh nghèo, nhưng gia đình chị vẫn dành miếng đất để cho giáo hội có nơi sinh hoạt, dù rằng mỗi mùa mưa lũ về, cả nhà anh chị và mẹ già phải tìm nơi ẩn trú an toàn nơi các nhà khác. Nghĩa cử hy sinh này là tấm lòng cao quý mà bấy lâu nay anh chị đã dâng cho Chúa. Tôi đứng dưới căn nhà cũ kỹ xây dựng từ năm 1964, không biết sập khi nào. Bản thân anh chị phải gồng gánh nuôi 2 con ăn học, đất ruộng chỉ có một sào, làm không đủ gạo ăn cho cả năm. Mẹ già ốm đau, may mà chỉ có một phần mái nhà bị cơn bão kéo dãn ngói xuống đất, nếu không thì không biết họ sẽ sống ở đâu. Cha Phong đề nghị giúp một phần cùng với cha để xây một phòng tránh bão cho cả gia đình, để cả nhà được an toàn không phải chạy sang nhà người khác trú ẩn. Xét tình trạng thương tâm này, xét lòng quảng đại của anh chị dành cho Giáo Hội tôi đã gửi tặng cho anh chị 30 triệu để góp phần cùng cha Phong lo cho họ có một phòng trú bão an toàn.

Căn nhà thứ hai tôi ghé thăm đó là căn nhà gia đình chị Hứa Thị Nga. Thôn Vân Tiên, xã Bình Đào, huyện Thăng Bình, Quảng Nam. Bão số 9 đã cướp đi mái nhà, họ không có tiền để lợp tôn mới, mà tận dụng tôn cũ và phủ bạt lên trên mái tôn tạm thời cho qua mùa mưa này. Căn nhà mục nát của chị không có một chút an toàn mỗi khi mưa bão về, khiến cả nhà chị phải dắt nhau sang các nhà hàng xóm để tránh bão. Tôi gửi chị số tiền 30 triệu để góp phần cùng với cha Phong giúp chị củng cố lại căn phòng hiện tại làm nơi trú bão an toàn hơn.

Sau khi thăm 2 căn nhà này xong, tôi lên xe hướng thẳng lên núi để đến Giáo họ Tam Lãnh, trên đường đi tôi dừng lại ở Giáo xứ Tam Thành, quê nhà của tôi, ghé thăm ba mẹ một chút và tiếp tục đón một số người bạn ở quê cùng đi lên Tam Lãnh. Đến Tam Lãnh lúc 12 giờ trưa, sau khi ăn trưa nghỉ ngơi một chút, cha Thủy đã dẫn tôi đi thăm được 4 gia đình trong số khoảng hơn 100 gia đình bị bão kéo sập mái nhà, có những nhà bị phá đổ hoàn toàn. 4 Căn nhà mà tôi thăm viếng chiều nay, đó là những nhà rất nghèo. Cha Nguyễn Công Thủy là người đã về quản nhiệm Giáo họ này cách đây tròn 4 năm, đây là họ đạo miền núi của Huyện Phú Ninh, Quảng Nam, nơi được đánh giá là một trong những nơi chịu ảnh hưởng nặng và chịu nhiều thiệt thòi hơn các nơi khác, bởi vì đường đến đây cũng khá xa hơn so với các nơi khác nếu tính từ trung tâm Tp Đà Nẵng. Tôi hài lòng về cách làm việc của Cha, ngay từ những ngày đầu ngay khi cơn bão số 9 đi qua, cha đã chủ động đi thăm viếng, tặng chút quà cho người dân gặp nạn. Cha đã dẫn theo những người làm thợ xây dựng để giúp cha đánh giá hiện trạng và đề xuất kinh phí hợp lý cho việc giúp người dân phục hồi. Cho đến hiện nay, cha chỉ đưa vào danh sách những người

cần giúp đặc biệt gồm 85 hộ, đó là những hộ gia đình nếu không trợ giúp thì họ không thể có khả năng tự mình để khắc phục. Nếu đi vay mượn thì cũng chỉ vay nóng với giá cả rất đắt đỏ, 10% trong 10 ngày. Đứng trước tình thế đó, cha đã vận động sự giúp đỡ qua trung gian Giáo phận Đà Nẵng và người quen biết. Tạ ơn Chúa, Cha sống khá khiêm tốn trong một giáo họ vùng núi nghèo, cha thường di chuyển bằng xe máy để đi thăm hết các hộ dân, không phân biệt lương giao. Chính vì thế mà tôi rất hài lòng về cách cha tiếp cận và giới thiệu tôi đến từng nhà mà cha có kế hoạch giúp. Ở đó họ biết cha, gọi tên cha rất thân thương. Cử chỉ này làm cho tôi cứ tưởng những người này là Công Giáo, kỳ thực họ là những người lương dân, hay thuộc tôn giáo khác. Cám ơn Chúa đã gửi đến cho vùng đất này những linh mục như cha, để đem đến cho người nghèo nhiều cơ may được giúp đỡ. Xin Chúa tiếp tục làm điều tốt đẹp nhất cho Dân Ngài trên mảnh đất vùng núi Tam Lãnh này.

Xin cám ơn quý vị ân nhân đã đồng hành cùng Tỉnh Dòng La San Việt Nam, chia sẻ hơi ấm tình người với những anh chị em nghèo khổ và chịu thiên tai.

Người đưa tin

SH.Simon Thiên